

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

106. art. 2. ad 2. auxiliis sufficientis expressam mentionem facit. Moynii distinctiones explodis, quia illas non capis. Mirabile est quorundam hominum ingenium, quibus solemne est, ea, quæ ipsi nesciunt, desplicari: sed ignorantiam suam palam faciunt, dum eam hac arte operire conantur.

In secundam Epistolam.

N O T A I.

Hic gratiam sufficientem explodis, novum Molinistarum inventum, meram Vocem, prætereaque nihil, titulum sine re, larvam & umbram: * subjungere poteras cum Jansenio, monstrum & chimæram; cum Petro Martyre, humanum commentum, & Pelagianum perfugiuin. Hæc est illa gratia ab omnibus Catholicis admissa, ab hereticis dumtaxat negata, quos Duce in hoc Calvinum sectatos esse, Duvallius Doctor Sorbonicus docet tom. 1. tract. de grat. quæst. 5. art. 1. Vis autem à Molinistis eam gratiam sufficientem adstrui, quæ suum aliquando effectum sortiatur. O gravem, ô insignem Theologum!

Tum in Thomistas, qui hanc gratiam approbant, ac potissimum in Patrem Nicolai, ejusque familiam stylum exeris; quod ii, neglecta ordinis sui doctrina, inita cum Jesuitis conjuratione, à S. Thomæ placitis desciverint. Id unum præsertim eniti vidēris, ut Thomistas concites adversus Jesuitas. sed ut in nonnullis ab iis dissentiant, ita cum iis in damnandis vestris erroribus probè consentiunt. Crede mihi Willelme, Thomistæ gratiam sufficientem admittunt,

* Pag. 22.

quæ proximam agendi conferat potestatem, eo scilicet momento quo quis agere tenetur. Si tecum mihi disputandum esset, proferrem tabulas, auctores adducerem in schola Thomistica facile principes, quales sunt Didac. Alvarez disp. 71. de auxil. num. 2. Cabrera in 3. part. quæst. 18. art. 4. memb. 1. Cumel, Ledesma, Cabezudo, &c. consule opusculum de hoc argumento, accuratè ab Annato amico vestro, & summa fide elaboratum.

Præterea Jesuitæ admittunt quidem gratiam sufficientem, non tamen eam, quæ aliquando suum effectum sortiatur, ut per supinam ignorantiam affiras. quis enim vel rudis tyro ignoret, sufficientem gratiam illam esse, quæ suum effectum habere potest, nunquam tamen habet; efficacem verò, quæ potest non habere, at semper habet? Tu magister es, Dux gregis ipse Caper, & hæc ignoras? quod autem illam gratiam sufficientem nobis obtrudas, quæ actus imperfectos excitat, turpius erras; cùm illa pro iis actibus reverè efficax sit. Sed ad alium perfectiorem spectat, inquires, ad quem tamen voluntatem flectere nequeat, ac proinde voluntas ad agendum satis instructa non sit, nec proximam & plenam habeat agendi potestatem. Illa igitur gratia sufficiens non est. Si mihi tecum res esset, facile demonstratu foret, dari gratiam sufficientem. consule auctores, qui de hoc argumento scripserunt, Suarez, Ripaldam, Annatum, Stephanum Deschamps: non tamen sine magistro. In his enim, quamvis alioquin Theologus, saltem nomine tenus atque in speciem, satis rudem te probas.

Unum tamen breviter innuo, ex Constitutionibus Apostolicis contra Jansenium petitum. Cùm quis peccat, Deique violat præceptum, quod tamen sine divina

divina gratia servare nequeat; vel eam gratiam habet, qua scilicet à peccato abstinere possit, vel eā caret: si habet, & reverā peccat; quis neget, illam merē sufficientem esse? si verò caret; igitur non pecare non potest. Igitur necessariō peccat: quod in tertia propositione damnatum est. Igitur servare præceptum illi possibile non fuit: quod etiam in prima confixum, & inter hæretica dogmata reputatum. Viden' esse adhuc inter vos, qui, dum gratiam sufficientem explodunt, fulminatas Jansenii propositiones etiamnum defendunt? Quod verò in doctissimam & religiosissimam Thomistarum familiam peccasti, quibus græculam levitatem, quæ graviores Theologos non decet, temerè aspergis, non impunè freres. Sed cum illi extraneo patrono ac defensore minimè indigeant; stylūm & calamum sustineo.

N. O. T. A. I. I. O.

A Renariam clepsydrā adhibitam fuisse in confessu Sorbonico, * cui supremus Galliæ Cancellarius, jussu Regis Christianissimi præfuit, vehementer doles, & copiosè deploras. Sed res id fieri postulabat; ut aliquis modus vestris declamationibus tragicis, invectivebus plusquam judicialibus, effugiis, nugis, solitisque tumultibus poneretur. Et hīc doctum, eruditum, litteratum agis. In hac quæstione juris, (nam quæstionem facti levissinam, & nullius momenti reputas) tota, inquis, explicanda erat traditio, innumeræ calumniæ redarguendæ, & cavillationes diluendæ: tandem actum erat de Molinistis, qui à Doctoribus Arnaldi defensoribus validissime urgebantur, & maximā testimoniorum copiā obruebantur. Io triumphhe, Wendrocki! ô quam egregiè,

* Pag. 23.